

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

privind măsuri de garantare a siguranței aprovizionării cu gaze naturale

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.1.- Scopul prezentei legi este de a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale, prin măsuri transparente, nediscriminatorii și compatibile cu exigențele unei piețe concurențiale a gazelor naturale.

Art.2- Prezenta lege stabilește rolul și responsabilitățile operatorilor de pe piața internă de gaze naturale, precum și aplicarea măsurilor speciale ce se impun pentru a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale.

Art.3.- În sensul prezentei legi, următorii termeni și expresii se definesc astfel:

a) *siguranța alimentării* - totalitatea măsurilor luate de către operatorii de pe piața internă, în scopul satisfacerii cererii de gaze naturale, precum și al diversificării surselor și al asigurării livrărilor către clienți la parametri optimi de funcționare și securitate tehnică;

b) *contract de furnizare pe termen lung* – contractul de aprovizionare cu gaze naturale, încheiat pe o perioadă de minimum 10 ani;

c) *situații naționale de urgență* - situațiile imprevizibile care pot conduce, la nivel național, la dezechilibre între cererea și oferta de gaze naturale de pe piața internă, determinate de:

- întreruperea majoră a aprovizionării, prin diminuarea cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale importate;

- întreruperea majoră a aprovizionării, prin diminuarea cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale din producția internă, cauzată de accidente;

- apariția unor temperaturi extrem de joase la nivelul întregii țări sau în zone însemnate ale țării, pe perioade îndelungate de timp, care conduc la un consum excesiv de gaze naturale;

d) *consum excesiv* – consumul care depășește, în perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, cu minimum 20% nivelul mediu zilnic înregistrat în perioade climatice reci, constatate statistic la fiecare 20 de ani, având drept consecință dezechilibrarea Sistemului Național de Transport al gazelor naturale, denumit în continuare *SNT*;

e) *Dispeceratul Național de Gaze Naturale* – dispeceratul operatorului *SNT* al gazelor naturale.

Art.4.- (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se înființează Comisia de coordonare, comisie interministerială fără personalitate juridică, cu caracter nepermanent, având rolul de a aviza și monitoriza măsurile necesare pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

(2) Din Comisia de coordonare fac parte câte un reprezentant, la nivel de secretar de stat, al Ministerului Economiei și Finanțelor și al Ministerului Internelor și Reformei Administrative, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, directorul general al operatorului *SNT*, precum și câte un reprezentant al operatorilor din sectorul gazelor naturale și al asociațiilor de consumatori. Componenta nominală a comisiei se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(3) În situații naționale de urgență, operatorul SNT notifică, prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, Comisia de coordonare, care se consideră convocată în regim de urgență.

(4) În termen de 45 de zile, Comisia de coordonare, aflată în subordinea Guvernului României, elaborează și supune spre aprobare acestuia regulamentul propriu de organizare și funcționare. Acesta se va aproba prin decizie a primului-ministru.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale privind aplicarea Planului de acțiune pentru situațiile naționale de urgență, Comisia de coordonare ține cont de:

a) măsurile imediate luate de operatorii economici din sectorul gazelor naturale și din cele conexe acestuia, ca reacție la întreruperea aprovizionării cu gaze naturale;

b) alte măsuri aprobate de Guvern privind siguranța alimentării cu gaze naturale în situații naționale de urgență.

(6) Comisia de coordonare semnalează președintelui grupului de coordonare pentru gaze naturale de pe lângă Comisia Europeană, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, cazurile pe care le consideră imposibil de gestionat după aplicarea Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență, datorită amploarei și caracterului excepțional al acestora.

Art.5.- (1) Comisia de coordonare elaborează anual Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență, pe baza propunerilor înaintate de către operatorul SNT prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, pe baza informațiilor furnizate de operatorii de pe piața internă de gaze naturale.

(2) Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență se comunică Comisiei Europene de către Comisia de coordonare.

Art.6.- (1) La elaborarea Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență se au în vedere următoarele:

a) capacitatea depozitelor de înmagazinare și volumul util de gaze naturale din acestea;

b) capacitatea de extracție din depozitele de înmagazinare;

c) punerea la dispoziție de către operatorul SNT a capacității conductelor de gaze naturale, pentru a face posibilă preluarea și direcționarea cantităților de gaze naturale spre zonele afectate;

d) piețele lichide cu cantități de gaze naturale negociabile;

e) flexibilitatea SNT al gazelor naturale;

f) dezvoltarea ofertei de contracte cu întreruperi;

g) utilizarea unor combustibili alternativi de rezervă în instalațiile industriale și de producere a energiei;

h) capacitățile transfrontaliere de transport al gazelor naturale;

i) cooperarea între operatorii de sisteme de transport din statele membre învecinate pentru coordonarea expedierilor de gaze naturale;

j) activitățile coordonate de expediere a gazelor naturale între operatorii de sisteme de distribuție și transport;

k) producția internă de gaze naturale;

l) flexibilitatea producției interne de gaze naturale;

m) flexibilitatea importului de gaze naturale;

n) diversificarea surselor de aprovizionare cu gaze naturale;

o) contractele pe termen lung pentru achiziția gazelor naturale;

p) investițiile în infrastructura pentru importul de gaze prin terminale de regazificare și prin conducte;

q) lista consumatorilor întreruptibili și ordinea în care va fi limitată și/sau sistată furnizarea gazelor naturale pentru aceștia, tipul și cantitățile de combustibili alternativi ce vor fi utilizate de consumatori pe perioada întreruperii.

(2) Guvernul României poate adopta măsurile necesare pentru a asigura contribuția corespunzătoare a instalațiilor de stocare și de înmagazinare a gazelor de pe teritoriul său la securitatea aprovizionării, acordând atenția cuvenită condițiilor geologice și posibilităților economice și tehnice.

Art.7.- (1) Situațiile naționale de urgență constatate de operatorul SNT, prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, se notifică Comisiei de coordonare, care verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3 lit. c).

(2) În situațiile prevăzute la alin.(1), operatorul SNT, prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, dispune în mod operativ măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză și echilibrarea SNT al gazelor naturale, în conformitate cu Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență.

(3) Dacă situația notificată de operatorul SNT, prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, este considerată justificată, Comisia de coordonare confirmă apariția situației naționale de urgență.

(4) Pe perioada situațiilor naționale de urgență, măsurile dispuse în conformitate cu prevederile Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență sunt obligatorii și prevalează înțelegerilor contractuale și reglementărilor specifice sectorului gazelor naturale.

(5) În termen de cel mult 24 de ore de la notificarea Dispeceratului Național de Gaze Naturale privind încetarea cauzelor care au determinat declararea situației naționale de urgență, Comisia de coordonare declară încetarea acesteia.

(6) Comisia de coordonare publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până cel târziu la data de 31 iulie a fiecărui an, un raport privind constatările rezultate din monitorizarea aspectelor legate de siguranța aprovizionării și alimentării cu gaze naturale, care va cuprinde, suplimentar față de prevederile art.8 alin.(1) lit.p) pct. 10 din Legea gazelor nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare, următoarele:

a) impactul, din punctul de vedere al concurenței, al măsurilor adoptate în temeiul art. 8 din prezenta lege;

b) nivelul capacității de înmagazinare;

c) durata contractelor de aprovizionare pe termen lung, încheiate de către societățile comerciale stabilite și înregistrate pe teritoriul României, în special durata rămasă, pe baza datelor oferite de societățile în cauză, exclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial;

d) informațiile privind gradul de lichiditate a pieței de gaze naturale;

e) cadrul de reglementare pentru oferirea de stimulente corespunzătoare noilor investiții aferente producției, înmagazinării și transportului gazelor naturale, inclusiv gazului natural lichefiat (G.N.L.), având în vedere și prevederile art.69¹-69⁹ din Legea gazelor nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art.8.- (1) Se instituie în sarcina tuturor deținătorilor de licență în sectorul gazelor naturale, precum și în sarcina tuturor producătorilor de gaze naturale, obligația de serviciu public.

(2) Obligația de serviciu public derivă din prestarea unui serviciu public în sectorul gazelor naturale, așa cum acesta este definit în Legea gazelor nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art.9.- Instituirea obligației de serviciu public are în vedere satisfacerea interesului general al consumatorilor, luând în considerare următoarele:

a) exploatarea instalațiilor și a echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a integrității persoanei și a bunurilor acesteia;

b) exploatarea instalațiilor și a echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a mediului și de eficiență energetică;

c) asigurarea siguranței și a continuității în furnizarea cu gaze naturale pe perioada sezonului rece a consumatorilor casnici și a instituțiilor statului;

d) calitatea serviciilor prestate.

Art.10.- (1) În considerarea obligației Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „TRANSGAZ” S.A. de asigurare permanentă a echilibrului fizic al SNT al gazelor naturale, Dispeceratul Național de Gaze Naturale notifică Comisiei de coordonare, precum și producătorilor interni, operatorilor sistemelor de distribuție a gazelor naturale, operatorilor depozitelor de înmagazinare și furnizorilor licențiați situațiile prevăzute la art.3 lit.c).

(2) În aceste situații, furnizorii și producătorii interni de gaze naturale au obligația de a disponibiliza cantitățile de gaze naturale necesare pentru a asigura consumul:

1. consumatorilor casnici;

2. instituțiilor care asigură servicii medicale (spitale, policlinici, dispensare, cabinete medicale etc.) și unităților de învățământ obligatoriu (licee, școli, grădinițe, creșe), precum și instituțiilor de asistență socială care asigură îngrijirea persoanelor vârstnice sau a acelorora cu diferite grade de handicap și cărora, prin neasigurarea

cantităților de gaze naturale, li s-ar putea cauza prejudicii privind integritatea corporală;

3. centralelor de furnizare a agentului termic care nu au posibilitatea de a folosi combustibil alternativ;

4. instituțiilor publice de la nivel central și local, instituțiilor din domeniul culturii și cultelor, precum și organizațiilor neguvernamentale de interes general.

(3) Ordinea în care vor fi alimentați consumatorii prevăzuți la alin.(2) este obligatorie.

Art.11.- Operatorul SNT, operatorii sistemelor de înmagazinare și de distribuție a gazelor naturale, în situațiile anunțate de Dispeceratul Național de Gaze Naturale, vor presta cu întâietate serviciile aferente furnizării gazelor naturale pentru consumatorii prevăzuți la art.10 alin.(2).

Art.12.- (1) În situațiile naționale de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, furnizorii de gaze naturale nu vor putea dispune întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru motiv de neplată la termen a contravalorii facturilor, pentru următoarele categorii de consumatori:

a) persoanele cu venituri reduse care beneficiază de asistență socială, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr.245/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele cu handicap.

(2) De asemenea, în situațiile naționale de urgență, precum și pe perioada sezonului rece nu se programează sau execută lucrări de întrețineri curente sau lucrări de racordări care impun întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru o perioadă continuă care depășește 12 ore.

Art.13.- (1) Pe perioada situațiilor naționale de urgență, operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații:

a) în cazul producătorilor, titularii de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților

maxime de extracție aprobate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană, să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale;

c) în cazul operatorului SNT, să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale, în condițiile prevăzute în Planul de acțiune;

d) în cazul operatorilor de distribuție, să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale, conform Planului de acțiune, și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor, potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public.

(2) Pe perioada situațiilor naționale de urgență, consumatorii înscriși în lista prevăzută la art.6 lit.q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz.

Art.14.- (1) Prin excepție de la prevederile art.42 din Legea gazelor nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare, consumatorii care au încheiat contracte pentru servicii întreruptibile de transport sau care, potrivit prevederilor prezentei legi, pot fi limitați/întrerupți pe perioada situațiilor naționale de urgență, au dreptul de a revinde cantitățile de gaze naturale contractate și care nu le pot fi livrate ca urmare a întreruperii sau a declarării situației naționale de urgență.

(2) Vânzarea gazelor naturale în condițiile alin.(1) poate fi realizată numai către furnizorii care au de îndeplinit obligații de serviciu public, pe baza contractelor încheiate cu aceștia, cu avizul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei. Orice astfel de contract se depune în copie la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în termen de cel mult 10 zile de la încheiere.

(3) La încheierea contractelor prevăzute la alin.(2), părțile vor avea în vedere ca acestea să nu influențeze sau să denatureze concurența pe piața gazelor naturale.

Art.15.- (1) Operatorul SNT are obligația realizării de interconectări cu sistemele similare de transport al gazelor naturale din țările vecine, în vederea creării condițiilor tehnice și tehnologice pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, operatorul SNT va întocmi strategia și etapele privind realizarea interconectării SNT, pe care le va supune avizării Ministerului Economiei și Finanțelor, Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și aprobării Guvernului României.

(3) În cazul în care există un nivel de interconectare corespunzător, se pot stabili măsuri de cooperare cu un alt stat membru al Uniunii Europene, incluzând acorduri bilaterale pentru utilizarea facilităților de transport și/sau înmagazinare a gazelor naturale din statul respectiv, în vederea asigurării siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

Art.16.- (1) Pentru siguranța aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor, inclusiv în situațiile naționale de urgență, la încheierea ciclului de injecție, titularii de licențe de furnizare a gazelor naturale au obligația de a deține în depozitele de înmagazinare subterană, un stoc minim de gaze naturale.

(2) Nivelul minim al stocului de gaze naturale se stabilește anual, prin decizie a Autorității de Reglementare în Domeniul Energiei, având în vedere, în principal, capacitățile de depozitare existente, prognozele de consum, frecvența și durata perioadelor cu temperaturi scăzute, asigurarea unui nivel satisfăcător al acoperirii consumului intern.

(3) În situațiile naționale de urgență, operatorul SNT are acces liber la cantitățile înmagazinate și la capacitățile de extracție, alocarea acestora pe proprietar urmând a se face potrivit regulilor specifice, elaborate de operatorul SNT, operatorul depozitului de înmagazinare subterană și proprietarii gazelor naturale, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și aprobate de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art.17.- (1) Consumatorii de gaze naturale înscriși în lista prevăzută la art.6 lit.q), pentru care este prevăzută trecerea pe combustibili alternativi pentru situațiile naționale de urgență, sunt obligați să își asigure stocuri de combustibili și funcționarea corespunzătoare a instalațiilor de utilizare a acestora.

(2) Consumatorii prevăzuți la alin.(1) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu posedă instalații de utilizare a combustibililor alternativi sunt obligați ca, în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să achiziționeze echipamentele necesare.

Art.18.- Constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art.11 de către operatorii de pe piața internă a gazelor naturale, cu amendă de la 50.000 de lei la 100.000 de lei;

b) nerespectarea prevederilor art.13 alin.(1) lit.a)-d), cu amendă de la 50.000 de lei la 100.000 de lei și, după caz, cu suspendarea licenței;

c) nerespectarea prevederilor art.15 alin.(2) și ale art.17 alin.(1), cu amendă de la 10.000 de lei la 50.000 de lei;

d) nerespectarea prevederilor art.16 alin.(1), cu amendă de la 10.000 de lei la 50.000 de lei și, după caz, cu suspendarea licenței.

Art.19.- (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, prin personalul propriu autorizat.

(2) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei nr.2004/67/CE a Consiliului Uniunii Europene privind măsurile pentru garantarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr.L 127 din 29 aprilie 2004.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 9 octombrie 2007, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă